

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	4Oboer/98/2015
Identifikačné číslo spisu:	2312223533
Dátum vydania rozhodnutia:	29.01.2016
Meno a priezvisko:	JUDr. Gabriela Mederová
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2016:2312223533.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v exekučnej veci oprávneného: POHOTOVOSTĚ, s. r. o., so sídlom Pribinova 25, 811 09 Bratislava, IČO: 35 807 598, zastúpený advokátskou kanceláriou Fridrich Paľko, s. r. o., so sídlom Grösslingova 4, 811 09 Bratislava, IČO: 36 864 421, proti povinnému: T. F., nar. XX. G. XXXX, bytom R., o vymoženie 226 eur s príslušenstvom, vedenej na Okresnom súde Galanta pod sp. zn. 15Er/1450/2012, o dovolaní oprávneného proti uzneseniu Krajského súdu v Trnave č. k. 23CoE/326/2013-34 z 19. 03. 2014 a o návrhu oprávneného na prerušenie dovolacieho konania, takto

rozhodol:

- I. Návrh oprávneného na prerušenie dovolacieho konania z a m i e t a .
- II. Dovolanie oprávneného o d m i e t a .
- III. Povinnému náhradu trov dovolacieho konania n e p r i z n á v a .

Odôvodnenie

Okresný súd Galanta uznesením č. k. 15Er/1450/2012-12 zo dňa 18. 10. 2012 zamietol žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie s poukazom na ustanovenie § 45 ods. 1 až 3 zákona č. 244/2002 Z. z. o rozhodcovskom konaní v znení neskorších predpisov (ďalej len „ZoRK“). Svoje rozhodnutie odôvodnil tým, že exekučným titulom bol vykonateľný rozhodcovský rozsudok stáleho rozhodcovského súdu zriadeného spoločnosťou Slovenská rozhodcovská, a. s., sp. zn. SR 05933/11 zo dňa 14. 07. 2011. Primárny právny vzťah medzi účastníkmi vznikol zo zmluvy o úvere č. 409300009 zo dňa 23. 04. 2010, ktorú povinný riadne a včas neplnil. Súd prvého stupňa na základe uvedeného dospel k záveru, že právny vzťah založený zmluvou je spotrebiteľský, pretože oprávnený konal pri uzatváraní zmluvy v rámci svojej podnikateľskej činnosti a povinný bol spotrebiteľom. Neoddeliteľnou súčasťou zmluvy boli všeobecné podmienky poskytnutia úveru, obsahom ktorých bola rozhodcovská doložka, v zmysle ktorej všetky spory vzniknuté zo zmluvy budú riešené buď cestou príslušného súdu v súdnom konaní alebo v rozhodcovskom konaní, pričom výber z alternatív spočíval na žalobcovi. Prvostupňový súd tak dospel k záveru, že rozhodcovská doložka je neprijateľnou zmluvnou podmienkou, ktorá je neplatná, pretože spôsobuje značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán tým, že nebola so spotrebiteľom individuálne dojednaná a núti ho podrobiť sa rozhodcovskému konaniu.

Krajský súd v Trnave uznesením č. k. 23CoE/326/2013-34 zo dňa 19. 03. 2014 uznesenie súdu prvého stupňa podľa ustanovenia § 219 zákona č. 99/1963 Zb. Občianskeho súdneho poriadku v znení neskorších predpisov (ďalej len „O. s. p.“), zaoberajúc sa odvolacími námietkami oprávneného, ako vecne správne potvrdil. S poukazom na ustanovenie § 219 ods. 2 O. s. p. sa stotožnil s dôvodmi prvostupňového rozhodnutia, pričom zdôraznil, že v posudzovanej veci je zrejmé, že rozhodcovská doložka je v priamom rozpore s § 53 ods. 4 písm. r/ Občianskeho zákonníka. Vzhľadom na túto skutočnosť je rozhodcovská doložka neprijateľnou zmluvnou podmienkou a preto je neplatná. Rozsudok rozhodcovského súdu, ktorý bol predložený je právne neúčinný, nulitný, neschopný vyvolať právne následky. A v prípade ak je exekučným titulom rozhodcovský rozsudok rozhodcu alebo rozhodcovského súdu, ktorý svoju právomoc odvodzoval z neprijateľnej rozhodcovskej doložky (§ 39, § 53 ods. 5 Občianskeho zákonníka, § 45 ods. 1 písm. c/ a ods. 2 ZoRK), súd žiadosť exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie v celom rozsahu v zmysle § 44 ods. 2 Exekučného poriadku zamietne.

Proti uzneseniu odvolacieho súdu podal oprávnený dovolanie, v ktorom uviedol, že súdy rozhodli „nad rámec zverenej právomoci“ (§ 237 písm. a/ O. s. p.), ten, kto v konaní vystupoval ako účastník, nemal spôsobilosť byť účastníkom konania (§ 237 písm. b/ O. s. p.), že súdy konali vo veci, v ktorej sa už právoplatne rozhodlo (§ 237 písm. d/ O. s. p.), že sa nepodal návrh na začatie konania, hoci bol podľa zákona potrebný (§ 237 písm. e/ O. s. p.), oprávnenému odňali možnosť konať pred súdom (§ 237 písm. f/ O. s. p.), v konaní sa dopustili inej vady konania majúcej za následok nesprávne rozhodnutie vo veci (§ 241 ods. 2 písm. b/ O. s. p.), pretože nesprávne zistili skutkový stav a nevykonali náležité dokazovanie a napadnuté rozhodnutie založili na nesprávnom právnom posúdení veci (§ 241 ods. 2 písm. c/ O. s. p.). Dôvody bližšie špecifikoval v rozsiahlom dovolaní. Žiadal, uznesenia súdov nižších stupňov zrušiť a vec vrátiť prvostupňovému súdu na ďalšie konanie. Zároveň žiadal dovolacie konanie prerušiť podľa § 109 ods. 1 písm. c/ O. s. p. a Súdnemu dvoru Európskej únie predložiť ňou špecifikované prejudiciálne otázky.

Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej len „Najvyšší súd SR“), ako súd dovolací (§ 10a ods. 1 O. s. p.), po zistení, že dovolanie podal včas účastník konania zastúpený v súlade s § 241 ods. 1 veta druhá O. s. p., bez nariadenia dovolacieho pojednávania (§ 243a ods. 3 O. s. p.) dospel k záveru, že dovolanie treba odmietnuť podľa ustanovenia § 243b ods. 5 O. s. p. v spojení s § 218 ods. 1 písm. c/ O. s. p.

V danom prípade dovolací súd rozhoduje o dovolaní v obdobnej veci, aká už bola v počte väčšom ako päť, predmetom konania pred dovolacím súdom na základe skoršieho dovolania podaného tým istým dovolateľom - viď konania vedené na Najvyššom súde SR pod sp. zn. 4Cdo/304/2012, 4Cdo/319/2012, 6Cdo/414/2012, 4Oboer/56/2013, 4Oboer/214/2013, 4OboE/54/2013, 4Oboer/216/2013, 4OboE/62/2014, 4Oboer/2/2014, 4OboE/2/2014, 4Oboer/26/2014, 4OboE/14/2014, 4Oboer/194/2014, 4OboE/112/2014, 1Oboer/285/2014, 1OboE/154/2014, 1Oboer/291/2014, 1OboE/159/2014, 3ECdo/105/2014, 3CoE/61/2014, 8ECdo/152/2014, 8CoE/85/2014, 8ECdo/160/2014, 8CoE/90/2014, 8ECdo/205/2014, 8CoE/119/2014, 7ECdo/250/2013, 7CoE/84/2013, 2ECdo/268/2014, 2CoE/177/2014, 7ECdo/251/2014, 7CoE/158/2014. Dovolací súd uvádza, že námietka oprávneného spočívajúca v tvrdení, že odvolací súd nerešpektoval procesný návrh oprávneného na prerušenie konania podľa § 109 ods. 1 písm. c/ O. s. p., ako aj ďalšie s ňou súvisiace námietky sú nedôvodné, keďže tento návrh nebol oprávneným do skončenia odvolacieho konania podaný. V ostatných dovolateľom vytýkaných vadách sa dovolací súd stotožňuje v s odôvodneniami vyššie uvedených rozhodnutí, ktoré boli vydané v týchto konaniach (ako aj v ďalších konaniach iných senátov obchodnoprávneho, aj občianskoprávneho kolégia Najvyššieho súdu SR, týkajúcich sa skutkovo a právne obdobných právnych vecí, v ktorých ten istý oprávnený vystupoval v procesnom postavení dovolateľa), v celom rozsahu stotožňuje a poukazuje na ne, a to tak k zamietnutiu návrhu oprávneného na prerušenie dovolacieho konania ako aj vo vzťahu k odmietnutiu dovolania oprávneného. V zmysle § 243b ods. 7 O. s. p. (v znení účinnom od 01. 01. 2015) dovolací súd už ďalšie dôvody neuvádza.

O trovách dovolacieho konania rozhodol Najvyšší súd Slovenskej republiky podľa § 243b ods. 5 O. s. p. v spojení s § 224 ods. 1 O. s. p., § 151 a § 142 ods. 1 O. s. p.

Toto rozhodnutie prijal senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu opravný prostriedok nie je prípustný.